

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 5Csp/30/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717201805
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Loduhoová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2018:3717201805.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Helena Loduhoová, v spore žalobcu L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. W., X. XXXX/XXX, zastúpeného Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Bratislava, Jána Poničana 9, IČO: 50 252 151, proti žalovanému Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, IČO: 35 805 731, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou RR Legal Corp., s.r.o., so sídlom Bratislava, Humenské námestie 4, IČO: 46 789 634, o neplatnosť zmlúv, o určenie bezúročnosti a bez poplatkovosti zmlúv, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 872,86 eur a o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 100,- eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. 567605203 zo dňa 1. 11. 2012 sumu 344,- € a zo zmluvy č. 611940559 zo dňa 26. 5. 2015 sumu 528,86 €, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

Strany v konaní n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že úvery poskytnuté mu žalovaným na základe zmluvy č. 567605203 a zmluvy č. 611940559 sú bezúročné a bez poplatkov, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch č. 567605203 zo dňa 01.11.2012 a č. 611940559 zo dňa 26.05.2015 sú neplatné, a zároveň sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenie vo výške 872,86 eur. Uviedol, že dňa 01.11.2012 bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 567605203, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 400,- eur a ktorý sa zaviazal splácať spolu s úrokom 70,38 % ročne a poplatkom za garantovanú službu vo výške 344,- eur v 60-tich týždenných splátkach po 12,40 eur. V skutočnosti však pri dohodnutom čase na dobu nie 365 dní, ale 420 dní (60 týždňov) bol povinný platiť za poskytnutie úveru úrok 73,44 % ročne (280,81 x 100 : 382,38). Žalobca celkovo uhradil sumu 744,- eur, pričom poskytnutý úver bol vo výške 400,- eur, a teda výška bezdôvodného obohatenia predstavuje 344,- eur. Ďalej uviedol, že dňa 26.05.2015 uzatvoril so žalovaným ďalšiu zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 611940559, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 600,- eur a ktorý sa zaviazal splácať spolu s úrokom 63,97 % ročne a poplatkom za garantovanú službu vo výške 528,86 eur v 60-tich týždenných splátkach po 18,82 eur. V skutočnosti však pri dohodnutom čase na dobu nie 365 dní, ale 420 dní (60 týždňov) bol povinný platiť za poskytnutie úveru úrok 73,44 % ročne (280,81 x 100 : 382,38). Žalobca celkovo na túto zmluvu uhradil 1 128,86 eur, pričom úver bol vo výške 600,-eur, a teda bezdôvodné obohatenie je v sume 528,86 eur. Súčasťou obidvoch sporných zmlúv bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, v ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi službu, obsahom ktorej je aj preberanie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok úveru na základe úverovej zmluvy. Od bežného spotrebiteľa však nie je možné oprávnene očakávať, aby za účelom zistenia ceny služby robil také zložité matematické výpočty. RPMN

v zmluvách je nesprávne uvedená a keby žalovaný ponúkal finančnú službu za vyššie uvedený úrok, bola by táto ťažko predajná, a preto na oklamanie spotrebiteľa skutočnú cenu úveru znejasnil a výška ceny služby sa tak stala pre spotrebiteľa neznámou a neprípustnou. Taktiež žalovaný ihneď pri poskytnutí úveru odrátal sumu za úhradu prvej a druhej splátky, pričom neposkytol úver v sume dohodnutej v zmluve. Takéto konanie žalovaného je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zmluvy ako celok možno považovať podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné. Ďalej uviedol, že cena poskytnutej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je vyjadrená nejasne a nezrozumiteľne, formálne a z ďalších ustanovení vyplýva, že cenou za poskytnutú službu je nielen úrok, ale aj ďalší poplatok z úveru za službu preberania peňažnej hotovosti na úhradu dlhu z úveru. Ustanovenia sporných zmlúv tak obchádzajú kogentné ustanovenie § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o tom, že zmluva musí obsahovať reálnu, nie predstieranú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Hoci obsah zmluvy sa snaží navodiť, že cena finančnej služby je veľmi výhodná, avšak len zložitým matematickým výpočtom mohol žalobca ako spotrebiteľ zistiť skutočnú cenu poskytnutej služby. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú teda ako celok neplatné pre rozpor s dobrými mravmi a tiež sa v zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch považujú za bezúročné a bez poplatkov. V oboch prípadoch žalobca uhradil celú sumu požadovanú žalovaným, a teda pri Zmluve č. 567605203 sa žalovaný bezdôvodne obohatil o sumu 344,- € a pri Zmluve č. 611940559 o sumu 528,86 €. Pokiaľ ide o nalievavý právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) C.s.p., tvrdil, že jeho žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva, ktorým sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvoriť pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Bez takéhoto určenia je jeho právne postavenie neisté. Vo svojej žalobe žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora (ES) 14/83 zo dňa 10.04.1984 vo veci Sabine von Colson a Elisabeth Kamann proti Land Nordrhein - Westfalen, rozsudok Súdneho dvora (ES) 79/83 zo dňa 10.04.1984 vo veci Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH, rozsudok Súdneho dvora (ES) C-240/98 zo dňa 27.06.2000 vo veci Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero, rozsudok Súdneho dvora (ES) C-168/05 zo dňa 26.10.2006 vo veci Elisa Maria mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL, rozsudok Súdneho dvora (ES) C-243/08 zo dňa 04.06.2009 vo veci Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Győfi a na uznesenie Súdneho dvora EÚ C-76/10 zo dňa 16.11.2010 vo veci Korčkovská proti Pohotovosť, s.r.o.. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 567605203 zo dňa 01.11.2012, Všeobecné obchodné podmienky, Kartú splátok k Zmluve č. 567605203, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere k Zmluve č. 567605203, Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 611940559 zo dňa 26.05.2015, Evidenciu platieb k Zmluve č. 611940559, Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, Predzmluvný formulár k Zmluve o poskytnutí služby Komfort.

2. Žalobca vo svojej replike rozšíril žalobný návrh a žiadal, aby mu súd priznal i primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur. Uviedol, že žalovaný sa snaží podsúvať súdu účelový zužujúci výklad ustanovení právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. K nalievavému právnemu záujmu uviedol, že zotráva na svojich tvrdeniach a poukázal na rozhodnutie R 17/1972, tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996, podľa ktorého je jeho žaloba prípustná aj napriek tomu, že je možná, resp. prípustná iná žaloba. K samotným zmluvám o úvere uviedol, že i rozhodnutiami súdov dostupných na stránke Ministerstva spravodlivosti SR sú úvery žalovaného vyhlasované za bezúročné a bez poplatkov a za neplatné, nakoľko zmluvy boli vopred pripravené v neprospech spotrebiteľa, žalovaný použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah a bol nútený podpísať celý obsah zmlúv jedným podpisom tak ako aj ostatné dodatky. Spotrebiteľ nebol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami, nečítal ich a nebol mu známy ich obsah, keďže zo strany žalovaného mu neboli poskytnuté k prečítaniu, navyiac na nich absentuje jeho podpis. Žalobca podpísal zmluvy v dobrej viere, keďže nepoznal čo sú to neprijateľné podmienky a veril, že žalovaný koná čestne a v súlade so zákonom. Zmluvy sú pritom v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a s Občianskym zákonníkom. V zmluvách absentujú náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne v § 9 ods. 2 písm. j), k), m), o) a p), výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, úrokovú sadzbu. V tejto súvislosti poukázal žalobca na viaceré rozhodnutia slovenských súdov. Ďalej poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky a ich neplatnosť v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že je nepochybné, že text v zmluve a úverových zmluvných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy je voľným okom nečitateľný, veľkosť písma je minimálna a je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nieto mu ešte porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky a už z tohto dôvodu sú zmluvné podmienky neprijateľné ako

celok. Poukázal tiež na to, že v zmluve je uvedený poplatok za garantovanú službu v pevnej výške, ktorá tvorí viac ako 20 % z istiny poskytnutého úveru, pričom za poplatok mal nárok na nasledujúce služby: služba prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a/alebo listového upozornenia na omeškanie, pričom telefonické alebo listové upozornenie na omeškanie pri aparáte, ktorým žalovaný disponuje nepredstavuje žiadny náklad, podporu prostredníctvom zákaznickej telefonической linky a kontaktných centier na pobočkách žalovaného, hoci je celkom bežné, že každý veriteľ komunikuje so svojou zmluvnou stranou a poskytuje jej informácie a táto služba nie je žiadnou pridanou hodnotou, služba vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia, ktorú povinnosť má ale žalovaný v zmysle platnej právnej úpravy a podľa podmienok bežného obchodného styku, rovnako žalovaný poskytuje podklady bezodplatne alebo len za minimálnu odplatu, služba poskytnutia karty splátok ako pomôcky na vedenie záznamov o platbách, pričom ide v podstate o poskytnutie splátkového kalendára, ktorý je povinný veriteľ poskytnúť bezodplatne a ktorý tvorí podstatnú súčasť zmluvy. Žalovaný sa tiež za tento poplatok zaviazal na základe písomnej žiadosti zákazníka, ktorý je v omeškaní najmenej 4-och týždne akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach rozdelených najviac na obdobie 4-och týždňov, a zároveň si nebude uplatňovať vo vzťahu k tejto splatnej sume právo na odstúpenie od zmluvy alebo úroky z omeškania, avšak žalovaný však nemohol už na začiatku právneho vzťahu predpokladať, že sa zákazník dostane do omeškania a ponúknuť mu spoplatnené ústupky, pričom veriteľ sa tak vopred vzdal práva, ktoré ani nevzniklo a ani nie je zrejmé, či mu vznikne. Zmluva nepoukazuje na žiadny sadzobník poplatkov, a teda nie je zrejماً cena za jednotlivé služby, v zmluve je uvedený len jeden poplatok za všetky, pričom tento neslúži záujmom žalobcu, ale žalovanému, ktorý týmto neprimerane navyšuje cenu úveru. Žalobca ďalej tvrdil, že rozsudok Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 nie je predmetom tohto konania a sú v ňom právne názory sudcu/sudcov, ktorým nie sú slovenské súdy povinné podriaďovať sa, keďže slovenské súdy musia rozhodovať podľa zákonov Slovenskej republiky, najmä podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý platí aj pre žalovaného. K bezdôvodnému obohateniu žalobcu uviedol, že o tom, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedel v zime 2016 a následne podal na súd žalobu.

3. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že podanie je nezrozumiteľné, nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, navyiac určovacie žalobné návrhy sú po rekonštrukcii civilného procesu neprípustné. Samotný Európsky súd ustáleno judikoval, že právo na prístup k súdu pripúšťa určité obmedzenia, nakoľko samotná povaha tohto práva vyžaduje, aby bolo upravené jednotlivými štátmi, ktoré majú v tomto smere určitý priestor na voľné uváženie. Zákonodarcu má teda určitý priestor v obmedzení tohto práva, čo aj učinil v § 137 C.s.p.. Uvedenú zmenu v prípustnosti klasických určovacích žalôb zákonodarcu pritom doplnil aj o inštitút konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach. Hoci aj popiera tvrdenia žalobcu o neplatnosti zmlúv, zdôraznil, že v prípade aplikovateľnosti § 457 Občianskeho zákonníka zákonodarcu normuje osobitnú reštitučnú právnu povinnosť vo vzťahu k subjektom neplatnej alebo zrušenej zmluvy, a teda domáhať sa splnenia synalagmatického záväzku môže len ten, kto sám svoj záväzok splnil skôr ako protistrana. Pokiaľ by aj súd považoval zmluvy, resp. niektorú z nich, za neplatné, musel by vo výroku vyjadriť vzájomný synalagmatický vzťah, teda vzájomnú podmienenosť plnenia, ktoré je jedna strana povinná vrátiť druhej strane a v prípade žalovaného by tak vrátenie ekonomicky náročného plnenia doplnkovej služby nebolo možné, a preto by sa musela zo strany žalobcu poskytnúť peňažná náhrada za plnenie doplnkovej služby poskytnutej žalobcovi. Žalobca však ani takúto podmienenosť plnenia v žalobe nevyjadril. Pokiaľ ide o uzavretie zmluvy o doplnkovej službe, táto bola so žalobcom individuálne dojednaná, bola uzatvorená platne a neobsahuje neprijateľné podmienky. Táto zmluva nebola podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, čo potvrdzuje aj fakt, že nie všetci zákazníci sa ju rozhodli uzavrieť. Touto zmluvou sa žalovaný zaviazal poskytovať žalobcovi nadštandardnú doplnkovú službu predovšetkým v pravidelnom preberaní peňažnej hotovosti na úhrady splátok v mieste trvalého pobytu žalobcu a žalobca sa zaviazal za túto službu poskytnúť mu odmenu a tieto hlavné zmluvné podmienky, teda doplnková služba ako hlavný predmet plnenia a celková odmena ako cenové dojednanie sú explicitne vylúčené zo súdneho prieskumu ich prijateľnosti v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Doplnková služba je orientovaná predovšetkým na zákazníkov, ktorí nemajú zriadený bežný účet v banke a jej uzavretím sa nemení záväzok žalobcu platiť splátky dlžnej sumy na bankový účet žalovaného, vznikol však nový záväzok pre žalovaného, aby sa fyzicky dostavil na miesto určené žalobcom, keď ho o to tento požiada a prevzal od neho hotovosť, a po jej prevzatí je žalovaný povinný za žalobcu splniť jeho záväzok podľa príslušnej zmluvy o úvere. Žalobca sa tak mohol dobrovoľne rozhodnúť, či potrebuje, aby za neho niekto realizoval úhrady alebo bude tieto realizovať sám. Celková odmena za túto službu bola určená dohodou strán, je primeraná a v súlade s dobrými mravmi, plne zodpovedá náročnosti toho, že okrem iného sa obchodný zástupca spravidla 60-krát musí dostaviť do miesta určeného žalobcom, z čoho prirodzene vznikajú žalovanému značné náklady v

súvislosti s cestovným, amortizáciou, stratou času a úhradami osobám, ktoré tieto služby zabezpečujú. V zmluve o doplnkovej službe je odmena vyjadrená jasne, zrozumiteľne a určite a nezahŕňa sa do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda ani nemá dopad na výpočet RPMN. Poukázal pri tom na legálne definície daných pojmov a tiež na niektoré rozhodnutia všeobecných súdov. Pokiaľ sa jedná o samotné zmluvy o úvere, žalovaný tvrdil, že postupoval dôsledne podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa úver splácať a splnil si svoje informačné povinnosti. Každá zmluva bola uzavretá platne v písomnej forme a mala všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, vrátane termínu konečnej splatnosti, úrokovej sadzby a výšky, počtu a termínov splátok. Zmluva neobsahovala ani žiadne neprijateľné podmienky, žalovaný voči žalobcovi nepoužil žiadne nekalé obchodné praktiky. K odplate za poskytnutie peňažných prostriedkov uviedol, že touto sú úroky a poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, s výnimkou nepovinných doplnkových služieb, pričom medzi týmito zložkami odplaty právna úprava nerobí žiadny rozdiel, čo v konkrétnom prípade znamená, že náklady žalobcu tvorili vždy len úrok a administratívny poplatok/poplatok za garantovanú službu. Poukázal na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý neumožňuje skúmať prijateľnosť zmluvnej podmienky, ktorou je cenové dojednanie, pokiaľ je toto vyjadrené určite, jasne a zrozumiteľne. Zákon síce rozlišuje hlavný predmet plnenia, ale nerozlišuje cenové plnenia na hlavné cenové plnenia a vedľajšie cenové plnenia, teda citovaný zákon vylučuje možnosť zaoberať sa neprijateľnosťou cenového dojednania ako takého, a keďže nerozlišuje medzi hlavnými a vedľajšími cenovými dojednania, vylučuje aj možnosť zaoberať sa neprijateľnosťou jednotlivých zložiek cenového dojednania, ktorými sú v konkrétnom prípade úrok a poplatok. Taktiež poukázal na čl. 4 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS a relevantnú judikatúru, podľa ktorých taktiež dojednanie o poplatku za garantovanú službu a o výške úroku nepodlieha súdному prieskumu prijateľnosti, pretože vždy sa jedná len o jednu „časť“ ceny úveru. Pokiaľ ide o prípustnosť súdneho prieskumu, tento je možný iba v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, pričom pokiaľ ide o Zmluvu č. 567605203 v zmysle tohto ustanovenia účinného v čase jej uzavretia, odplata bola v súlade s právnymi predpismi, a teda aj s dobrými mravmi a pri Zmluve č. 2 odplata neprevyšovala najvyššiu prípustnú odplatu. Zo zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že pri spotrebiteľských úveroch môžu cenu tvoriť nielen úrok, ale aj poplatky akéhokoľvek druhu a všetky uvedené položky vytvárajú celkové náklady spotrebiteľa, teda vytvárajú spolu jednu cenu, za ktorú je poskytovateľ úveru ochotný úver poskytnúť. V danom prípade odplatu tvoril len úrok a administratívny poplatok. Administratívny poplatok si pritom žalovaný účtoval za administráciu, teda správu a riadenie úveru a ide o jediný poplatok účtovaný žalovaným. Od 10.06.2013 sa stanovil zákaz vyberať od spotrebiteľov poplatok za správu spotrebiteľského úveru, a teda je zrejmé, že ak zákonodarca administratívne poplatky osobitne zakazuje, boli tieto dovtedy povolené. Administratívny poplatok je vyjadrený v zmluve jasne, určite a zrozumiteľne. Rovnako tak je vymedzený aj úrok, a to fixnou úrokovou sadzbou zo sumy úveru, je porovnateľný s úrokmi, ktoré v rozhodnom čase poskytovali iné nebankové subjekty za daný druh spotrebiteľského úveru, resp. dokonca nižší ako priemer v danom segmente trhu. Žalovaný zdôraznil, že nekompenzuje nízky úrok vysokými poplatkami ako je bežnou praxou v bankovom sektore a navyše žalovaný podstupuje podstatne väčšie riziko ako banka poskytujúca spotrebiteľský úver, banka má zväčša splatenie úveru zabezpečené aspoň pohľadávkami z účtu zákazníka vedeného v danej banke, čo žalovaný nemá. Komerčné banky pritom poskytujú úvery aj za vyššie úrokové sadzby a napokon aj súdna prax považuje úroky vo výške 25 % ročne za primerané, a teda nemôžu byť v rozpore s dobrými mravmi ani úroky podľa zmlúv o úvere, ktoré v žiadnej z nich nepresiahli 24,30 % ročne. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu o nesprávne uvedenej RPMN, žalobca nijako nedokázal nesprávnosť výpočtu, žalobca si navyše zamieňa údaj úroková sadzba a RPMN. Výška RPMN sa vypočíta matematickým vzorcom podľa prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a pri výpočte žalovaný vychádzal vždy priamo z údajov uvedených v príslušnej zmluve o úvere. Veličina RPMN nevyjadruje, že náklady s úverom boli napr. 70,38 % alebo 63,97 %, ale má abstraktnú výpovednú hodnotu z hľadiska toho, že zákazník vie posúdiť, či úver je pre neho výhodnejší alebo menej výhodný. Názor žalobcu ohľadne absencie termínu končenej splatnosti úveru považoval žalovaný za bagatelný pre prehnaný formalizmus. Zákon o spotrebiteľských úveroch používa pojem termín a nie dátum, pričom tieto slová v slovenskom jazyku nie sú synonymami. Slovo termín vymedzuje čas, v ktorom treba niečo splniť a mám konkrétny časový údaj v podobe deň, mesiac a rok. Poukázal pritom na rozsudok Súdného dvora EÚ C-42/15 z 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, kde súdny dvor okrem iného objasnil čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48, ktorý sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Ohľadne absencie výšky, počtu a termínov splátok žalovaný uviedol, že takýto rozpis sa poskytuje

iba v prípadoch definovaných v § 9 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch a nejde o náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale o formulovanie práva spotrebiteľa v priebehu doby trvania zmluvy na dobu určitú bezplatne požadovať od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky. V danom prípade bolo postačujúce, že v zmluve o úvere bol konkrétne definovaný počet splátok, výška každej splátky a splatnosť každej splátky, pričom úroky, ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalobcu spojených s poskytnutým spotrebiteľským úverom. Poukázal na oficiálne stanovisko Slovenskej republiky k vyššie uvedenému rozsudku Súdneho dvora, podľa ktorého relevantné znenie uvedeného zákona nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Aj tu poukázal na už spomínaný rozsudok Súdneho dvora, podľa ktorého čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa majú vykladať tak, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej úprave. Súdny dvor pripomína, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalovaný Súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2015, Oznámenie 06/2013 Poštovej banky, a.s., Odpoveď - žiadosť o podanie správy zo dňa 06.08.2012, Maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaného zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, Maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.08.2008 do 15.11.2008, Maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.11.2009 do 15.2.2009, Maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2009 do 15.05.2009, Maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.05.2009 do 15.08.2009, Maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.08.2009 do 15.11.2009, Maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.11.2009 do 15.02.2010, Maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2010 do 15.05.2010, Maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2010 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.05.2010 do 15.08.2010.

4. Žalovaný vo svojej duplike uviedol, že v celom rozsahu trvá na svojom vyjadrení a že rozhodovacia činnosť slovenských súdov aktuálne dáva za pravdu argumentácii žalovaného. Opätovne poukázal na

to, že žalobcom navrhované určovacie výroky sú celkom zrejme nadbytočné a nepredstavujú žiadny účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany. Je všeobecne známe, že žalovať nemožno na určenie, keď možno žalovať na plnenie. Žalobca navyše prehliadol desiatky rozsudkov v obdobných veciach a podstatný je trend, ktorý sa po rozhodnutí Súdneho dvora EÚ C-42/15 ešte viac ustálil. Závery súdneho dvora sú jednoznačné a treba ich tak vykladať aj na vnútroštátnej úrovni, pretože je nevyhnutné vykladať vnútroštátnu právnu úpravu vždy v súlade s európskym právom (tzv. eurokonformný výklad), čo platí o to viac, keď je vnútroštátna a úniová norma v súlade ako je tomu v tomto prípade. Uvedené rozhodnutie je konečne spôsobilé definitívne ustáliť nejednotnú vnútroštátnu aplikačnú prax. Pokiaľ žalobca tvrdil, že mu doplnková služba nebola riadne poskytovaná, o tomto žalovaný nemá vedomosť a musí toto tvrdenie poprieť, no aj napriek tomu je táto skutočnosť pre konanie absolútne nepodstatná, pretože žalobca sa nedomáha žiadneho nároku z vadného plnenia, ale argumentuje neplatnosťou, pre posúdenie ktorej je rozhodujúci okamih uzavretia zmluvy a nie následného plnenia. Žalobca je navyše mimoriadne skúsený zákazník, spotrebiteľ s viac ako šesťročnou praxou a nemôže zrazu dnes tvrdiť, že mu produkty žalovaného nevyhovovali, nepoznal, nevedel a pod., keď sám opakovane sa k nim vracal, a to napriek mimoriadnej konkurencii na finančnom trhu poskytovateľov spotrebných úverov.

5. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 24.04.2017, č.k. 5Csp/30/2017-121, súd o žalobe rozhodol tak, že žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. 567605203 zo dňa 01.11.2012 sumu 344,- eur a zo zmluvy č. 611940559 zo dňa 26.05.2015 sumu 600,- eur, titulom finančného zadosťučinenia sumu 100,- eur, všetko do 15 dní od právoplatnosti a vo zvyšku žalobu zamietol, pričom určil, že strany v konaní nemajú nárok na náhradu trov konania. Voči predmetnému rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 26.03.2018, č.k. 6Co/333/2017-162 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že žalovanému neboli doručené prílohy k žalobe, čím mu odňal možnosť konať pred súdom a týmto postupom žalovanému znemožnil realizáciu procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

6. Po doručení všetkých príloh žaloby, žalovaný vo svojom písomnom podaní uviedol, že ako už skôr poukázal, vo vzťahu k zmluve o úvere č. 567605203 zo dňa 01.11.2012 vznáša námietku premlčania z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty, nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 20.02.2017, pričom všetky plnenia zo strany žalobcu boli žalovanému poukázané pred viac ako dvoma rokmi pred podaním žaloby, konkrétne poslednú splátku uhradil žalobca dňa 16.07.2014. Poukázal na ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako i judikatúru, podľa ktorej oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel, ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. V danom prípade sa žalobca dozvedel o všetkých skutkových okolnostiach potrebných pre uplatnenie nároku na súde najneskôr zaplatením poslednej plnenej splátky, k čomu došlo viac ako dva roky pred podaním žaloby na okresný súd, a to 16. júla 2014, resp. 22. júla 2014. Pri danej problematike poukázal na viaceré rozhodnutia súdom Okresného súdu Prešov. Vo vzťahu k zmluve o úvere č. 611940559 zo dňa 26.05.2015 uviedol, že poskytol žalobcovi sumu 600,- eur, pričom celkové náklady, ktoré bol žalobca povinný zaplatiť predstavujú sumu 790,82 eur, pričom na základe zmluvy o poskytnutí služby komfort zo dňa 26.05.2015 sa žalobca zaviazal uhradiť celkovú odmenu vo výške 338,04 eur za nadštandardnú doplnkovú službu, a teda žalobca bol povinný na základe týchto dvoch zmlúv povinný zaplatiť spolu sumu 1 128,86 eur, ktorú podľa žalobcovho tvrdenia tento uhradil, avšak žalobcovi bola poskytnutá zľava za predčasné splatenie úveru v sume 284,06 eur, a teda žalobca uhradil len sumu 844,80 eur. Vzhľadom na uvedené, žalobca zaplatil iba 244,80 eur nad rámec poskytnutej istiny. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, ktorým bol daný eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej uviedol, že zákon č. 129/2010 Z.z. používa pojem termín konečnej splatnosti a nie dátum. V slovenskom jazyku pritom nie sú slová termín a dátum synonymami. Termín vymedzuje čas, v ktorom treba niečo splniť a dátum vymedzuje konkrétny časový údaj v podobe deň, mesiac a rok. Jazykový výklad danej náležitosti tak jasne vyžaduje iba určenie časového okamihu konca doby, resp. dĺžky trvania zmluvy o úvere, spôsob jeho určenia však neobmedzuje. Jazykový výklad danej náležitosti tak je v súlade s výkladom, ktorý poskytol Súdny dvor EÚ rozsudkom vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bíroová. Poukázal i na článok 10 ods.

2 písm. h) smernice 2008/48, ktorý sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že žaloba je nedôvodná a špekulatívna a zmluvy používané žalovaným obsahujú všetky náležitosti.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením, resp. prečítaním obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 567605203 zo dňa 01.11.2012 (ďalej len „Zmluva č. 1“), Všeobecných obchodných podmienok k Zmluve č. 1 (ďalej len „VOP“), Karty splátok k Zmluve č. 1, Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere k Zmluve č. 1 (ďalej len „ŠEIoSÚ“), Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 611940559 zo dňa 26.05.2015 (ďalej len „Zmluva č. 2“), Všeobecných obchodných podmienok k Zmluve č. 2 (ďalej len „VOP“), Evidencie platieb k Zmluve č. 2, Zmluvy o poskytnutí služby Komfort zo dňa 26.05.2015, Predzmluvného formuláru k Zmluve o poskytnutí služby Komfort, Súhrnných informácií o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2015, Oznámenia 06/2013 Poštovej banky, a.s., Odpovede - žiadosti o podanie správy zo dňa 06.08.2012, Maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaného zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, Maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.08.2008 do 15.11.2008, Maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.11.2009 do 15.02.2009, Maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2009 do 15.05.2009, Maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.05.2009 do 15.08.2009, Maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.08.2009 do 15.11.2009, Maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.11.2009 do 15.02.2010, Maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2010 do 15.05.2010, Maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2010 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.05.2010 do 15.08.2010, Výpisu z obchodného registra žalovaného, Priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny na rok 2012 a na rok 2015 a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Strany sporu uzatvorili dňa 01.11.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 567605203 (Zmluvu č. 1), v zmysle ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 400,- eur a ktorý sa žalobca zaviazal splatiť spolu s úrokom 22,38 % ročne (vyčíslený v sume 57,60 eur) a administratívnym poplatkom vo výške 80,40 eur v 60-tich týždenných splátkach po 8,97 eur s poslednom splátkou vo výške 8,77 eur. RPMN bola stanovená vo výške 70,38 %, priemerná hodnota PRMN vo výške 45,60 % a celková čiastka, ktorú

bol žalobca povinný zaplatiť bola vo výške 538,- eur. Úver bol poskytnutý na dobu 60-tich týždňov a termín konečnej splatnosti úveru bol označený ako siedmy deň 60-tého týždňa po uzatvorení zmluvy.

9. Súčasťou Zmluvy č. 1 boli i Všeobecné obchodné podmienky a Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

10. Podľa bodu 1. VOP, úver podľa zmluvy je druhom spotrebiteľského úveru, ktorý má formu pôžičku a prostriedky úveru sú určené na osobné potreby zákazníka bez obmedzenie osobitným účelom, s výnimkou ich použitia na výkon zamestnania, povolania, podnikania, inej zárobkovej činnosti alebo na účel podľa § 1 ods. 1 zákona.

11. Podľa bodu 8. VOP, zákazník sa zaväzuje platiť Providentu týždenné splátky celkovej dlžnej sumy riadne a včas a v súlade s pokynmi Providentu.

12. Zo ŠEIoSÚ bolo zistené, že žalobca dňa 01.11.2012 uzatvoril so žalovaným spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v celkovej výške úveru 400,- eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 60-tich týždenných splátkach, pričom výška každej splátky od prvej po predposlednú bola 8,97 eur a výška poslednej splátky bola 8,77 eur. Celková čiastka, ktorú bol žalobca povinný zaplatiť žalovanému bola tvorená súčtom úveru a celkovými nákladmi, pričom predstavovala sumu 538,- eur, pozostávajúcu z úveru vo výške 400,- eur, z úroku vo výške 57,60 eur a z administratívneho poplatku vo výške 80,40 eur, pričom priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver predstavovala 45,60 %.

13. V ten istý deň, t.j. 01.11.2012, strany sporu uzatvorili i Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal pravidelne poskytovať žalobcovi službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol žalobcovi poskytnutý na základe Zmluvy č. 1. Žalobca sa zaviazal za túto službu zaplatiť žalovanému odmenu vo výške 206,- eur, ktorú odmenu mal splácať v 60-tich pravidelných splátkach, a to v 59-tich týždenných splátkach vo výške 3,43 eur a v poslednej splátke v sume 3,63 eur.

14. Z priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny na rok 2012 bolo zistené, že výška úroku pre spotrebiteľské a ostatné úvery s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov v mesiaci november 2012 bola 11,42 %.

15. Z karty splátok k Zmluve č. 1 bolo zistené, že žalobca celkovo uhradil žalovanému sumu 744,- eur, a to dňa 19.11.2012 sumu 30,- eur, dňa 09.12.2012 sumu 13,- eur, dňa 20.12.2012 sumu 30,- eur, dňa 18.01.2013 sumu 30,- eur, dňa 16.02.2013 sumu 30,- eur, dňa 16.03.2013 sumu 30,- eur, dňa 20.04.2013 sumu 30,- eur, dňa 17.05.2013 sumu 20,- eur, dňa 14.06.2013 sumu 5,- eur, dňa 20.07.2013 sumu 15,- eur, dňa 01.08.2013 sumu 37,- eur, dňa 17.08.2013 sumu 11,- eur, dňa 16.09.2013 sumu 15,- eur, dňa 16.10.2013 sumu 15,- eur, dňa 18.11.2013 sumu 10,- eur, dňa 21.12.2013 sumu 10,- eur, dňa 16.01.2014 sumu 10,- eur, dňa 15.02.2014 sumu 15,- eur, dňa 16.03.2014 sumu 10,- eur, dňa 17.04.2014 sumu 10,- eur, dňa 17.05.2014 sumu 15,- eur, dňa 28.06.2014 sumu 15,- eur a dňa 16.07.2014 sumu 338,- eur.

16. Dňa 26.05.2015 uzatvorili strany sporu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 611940559 (Zmluvu č. 2), v zmysle ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 600,- eur a ktorý sa žalobca zaviazal splatiť spolu s odplatom vo výške 190,82 eur v 60-tich týždenných splátkach, pričom výška každej splátky od prvej po predposlednú bola 11,19 eur a výška poslednej splátky bola 12,61 eur. RMPN bola stanovená vo výške 63,97 %, priemerná hodnota RPMN bola 37,67 % a celková čiastka, ktorú bol žalobca povinný zaplatiť bola vo výške 790,82 eur, pričom celkové náklady zákazníka boli tvorené súčtom úroku 24,30 % ročne zo sumy úveru (t.j. 93,20 eur) a poplatku za garantovanú službu v sume 97,62 eur. Úver bol poskytnutý na dobu 60-tich týždňov a termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru bol siedmy deň 60-tého týždňa po dni uzatvorenia zmluvy.

17. Súčasťou Zmluvy č. 2 boli Všeobecné obchodné podmienky.

18. Podľa bodu 1. VOP, úver podľa zmluvy je druhom spotrebiteľského úveru, ktorý má formu pôžičku a prostriedky úveru sú určené na osobné potreby zákazníka bez obmedzenie osobitným účelom, s výnimkou ich použitia na výkon zamestnania, povolania, podnikania, inej zárobkovej činnosti alebo na účel podľa § 1 ods. 3 zákona.

19. Podľa bodu 9. VOP, zákazník sa zaväzuje platiť Providentu týždenné splátky celkovej dlžnej sumy riadne a včas a v súlade s pokynmi Providentu.

20. V ten istý deň, t.j. 26.05.2015 uzatvorili strany sporu Zmluvu o poskytovaní služby komfort, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal informovať zákazníka (žalobcu) o prevedení sumy úveru v prospech bankového účtu podľa Zmluvy č. 2, prebrať od zákazníka peňažné sumy určené na úhradu splátok spotrebiteľského úveru a zabezpečovať jej použitie na zodpovedajúce úhrady splátky v mene zákazníka a informovať zákazníka o prijatí úhrady splátky. Žalobca sa zaviazal za túto službu zaplatiť žalovanému odmenu vo výške 338,04 eur v 60-tich pravidelných splátkach, a to v 59-tich týždenných splátkach po 5,63 eur a v poslednej splátke vo výške 5,87 eur.

21. Z predzmluvného formulára k zmluve o poskytnutí služby komfort bolo zistené, že celková cena služby - dobrovoľná doplnková služba k spotrebiteľskému úveru, ktorej predmetom je služba, spočívajúca v prevzatí peňažnej sumy, určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru a v jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru, bola 338,04 eur, ktorá cena služby bola splatná v týždenných splátkach po 5,63 eur a v poslednej splátke v sume 5,87 eur.

22. Z priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny výška úroku pri spotrebiteľských a ostatných úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci máj 2015 bola 9,93 %.

23. Z evidencie platieb k Zmluve č. 2 bolo zistené, že počiatočný stav úveru bol vo výške 1 128,86 eur a dňa 24.08.2015 bol celkový stav 0,- eur, pričom v evidencii je uvedené, že predmetná pôžička je vyplatená. Tiež bolo zistené, že žalobca uhradil dňa 05.06.2015 sumu 80,- eur, dňa 04.07.2015 sumu 20,- eur, dňa 14.07.2015 sumu 70,- eur, dňa 19.07.2015 sumu 10,- eur, dňa 17.08.2015 sumu 27,02 eur, pričom zostatok k tomuto dátumu bol vo výške 921,84 eur, pričom dňa 24.08.2015 uhradil ešte sumu 637,78 eur a konečný zostatok úveru bol 0,- eur, kde rukou je dopísané „doplatené“.

24. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2015 bolo zistené, že RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 1 do 5 rokov vrátane je 13,83 %.

25. Podľa oznámenia 06/2013 Poštovej banky s účinnosťou od 01.04.2013 si táto stanovila úrokovú sadzbu pre spotrebiteľské úvery od 7,50 % do 32,50 % ročne.

26. Z odpovede - žiadosti o podanie správy zo dňa 06.08.2012 bolo zistené, že OTP Banka Slovensko, a.s. mala pri produkte otp EXPRES úver (bezúčelový úver bez zabezpečenia) poskytnutý ku dňu 13.10.2010, ku dňu 14.02.2011, ku dňu 13.03.2011 a ku dňu 24.08.2011 úrok od 9,90 % do 27,50 % ročne.

27. Z maximálne výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanej zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýši odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru bola odplata pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške do 50 000,- Sk pri splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 112,52 %.

28. Z maximálne výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanej zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýši odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru platnej pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorených od 16.08.2008 do 15.11.2008 bola odplata pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške do 50 000,- Sk vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 98,44 %.

29. Z maximálne výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanej zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýši odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru platnej pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorených od 16.11.2008 do 15.02.2009 bola odplata pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške do 50 000,- Sk vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 69,84 %.

30. Z maximálne výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanej zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýši odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru platnej pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorených od 16.08.2009 do 15.11.2009 bola odplata pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške do 50 000,- Sk vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 68,98 %.

31. Z maximálne výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanej zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýši odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru platnej pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorených od 16.05.2009 do 15.08.2009 bola odplata pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške do 1 500,- eur vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 77,76 %.

32. Z maximálne výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanej zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýši odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru platnej pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorených od 16.08.2009 do 15.08.2009 bola odplata pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške do 1 500,- eur vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 73,44 %.

33. Z maximálne výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanej zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýši odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru platnej pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorených od 16.11.2009 do 15.02.2010 bola odplata pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške do 1 500,- eur vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 77,76 %.

34. Z maximálne výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanej zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2009 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýši odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru platnej pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorených od 16.02.2010 do 15.05.2010 bola odplata pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške do 1 500,- eur vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 79,08 %.

35. Z maximálne výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanej zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2010 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýši odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru platnej pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorených od 16.05.2010 do 15.08.2010 bola odplata pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške do 1 500,- eur vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 76 %.

36. Z výpisu obchodného registra žalovaného bolo zistené, že dňa 04.04.2018 došlo k zmene obchodného mena žalovaného z Provident Financial, s.r.o., Bratislava na Endepro, s.r.o. v likvidácii, Bratislava.

37. Žalovaný na pojednávaní poukázal na tú skutočnosť, že v januári ochorel, mal mozgovú príhodu a od tej doby so žalovaným žiadnym spôsobom nekomunikoval, a teda nedošlo medzi nimi k žiadnej dohode.

38. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy č. 1 a č. 2 (ďalej len „OZ“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

39. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

40. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

41. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

42. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

44. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá OZ, spotrebiteľskú zmluvu nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

45. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritéria jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákona alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

47. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

48. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

49. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

50. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodného obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

51. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

52. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov

53. Podľa § 456 veta prvá OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

54. Podľa § 458 ods. 1 veta prvá OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

55. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

56. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

57. Podľa § 657 ods. 1 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

56. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia Zmluvy č. 1 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

57. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia Zmluvy č. 2 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

58. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy č. 1 a č. 2, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

59. Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy č. 1 a č. 2, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

60. Podľa § 2 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy č. 1 a č. 2, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

61. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy č. 1 a č. 2, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

62. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy č. 1 a č. 2, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

63. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy č. 1, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

64. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy č. 2, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

65. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

66. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

67. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

68. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 01.11.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 567605203 (Zmluvu č. 1) a dňa 26.05.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 611940559 (Zmluvu č. 2), ktorými vznikol medzi zmluvnými stranami právny vzťah zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Zmluvami sa žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalobcovi ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalobca sa tieto zaviazal splácať v pravidelných týždenných splátkach. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zo samotných zmlúv je zrejmé, že žalobca nemohol individuálne ovplyvniť ich obsah, boli už vopred pripravené na predtlačenom formulári, nakoľko sa uzavierali vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov. Súčasťou zmlúv boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné dojednania, ktoré rovnako žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli taktiež pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov.

70. V prejednávanej veci ide jednoznačne o spotrebiteľské zmluvy, na ktoré je potrebné aplikovať i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom § 9 ods. 2 písm. f) ustanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru má slúžiť k tomu, aby bol spotrebiteľ v každom prípade osobitne informovaný o konkrétnom termíne ukončenia splácania svojho úveru. Za splnenie povinnosti zo strany žalovaného ako veriteľa uviesť údaj o dobe trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti nemožno považovať len údaj siedmy deň 60-tého týždňa po uzatvorení zmluvy, nakoľko tento nespĺňa podmienku konkrétnosti.

71. Pojem termín z jazykového hľadiska predstavuje presne určený (alebo prinajmenšom presne určiteľný) časový okamih, kedy nastane určitá skutočnosť. Pokiaľ zákon používa pojem „termín“, znamená to, že zákonodarca mal na mysli presne určený alebo určiteľný čas. Zákonnej požiadavke na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru najlepšie zodpovedá jeho vymedzenie presným dátumom, t.j. uvedením dňa, mesiaca a roku konečnej splatnosti úveru. Zákonnej požiadavke na obsiahnutie termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úver nezodpovedá jej vymedzenie prostredníctvom určitého časového úseku, či obdobia, hoci aj ohraničeného na jeho začiatku a konci. Vymedzenie termínu splatnosti ako „siedmy deň 60-tého týždňa po uzatvorení zmluvy“ nezodpovedá účelu právnej normy obsiahnutej v § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a nie je pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľný. Systematickým výkladom ostatných ustanovení predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu s informáciou, kedy, ku ktorému dňu v mesiaci, sú splátky splatné síce možno dospieť ku konkrétnemu dňu splatnosti úveru, avšak ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno vykladať tak, že stačí, ak sa k termínu konečnej splatnosti úveru dá dospieť výkladom (iných) zmluvných ustanovení. Tento termín musí byť jasne a presne vymedzený na jednom mieste v zmluve - v jednom jej ustanovení, čo v posudzovanej zmluve splnené nebolo. Hoci sa takýto striktný výklad môže zdaniavo javiť ako prílišný formalizmus, súd je toho názoru, že akékoľvek normy spotrebiteľského práva je potrebné vykladať vždy v prospech spotrebiteľa vo vzťahu k dodávateľovi a jeho povinnostiam je potrebné dbať na ich mimoriadne dôsledné plnenie. Pokiaľ zákon vyžaduje uvedenie termínu, nie je možné za dodržanie zákona považovať uvedenie doby, resp. časového úseku.

72. Vzhľadom k tomu, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 567605203 zo dňa 01.11.2012 a Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 611940559 zo dňa 26.05.2015 neobsahuje tento povinný údaj v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, súd považuje predmetné úvery podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase

uzatvorenia Zmluvy č. 1 a § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia Zmluvy č. 2 za bezúročné a bez poplatkov a súd jednoznačne dospel k záveru, že na strane žalované došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaný mal nárok len na vrátenie sumy poskytnutej istiny úverov, teda pri Zmluve č. 1 vo výške 400,- eur a pri Zmluve č. 2 vo výške 600,- eur.

73. Ako už bolo preukázané, z karty splátok k Zmluve č. 1, žalobca uhradil pri zmluve č. 567605203 zo dňa 01.11.2012 žalovanému celkovo sumu 744,- eur, čím sa žalovaný na jeho úkor obohatil o sumu 344,- eur (744,- eur mínus suma poskytnutého úveru 400,- eur) a, z evidencie platieb k Zmluve č. 2, žalobca na zmluvu č. 611940559 zo dňa 26.05.2015 uhradil žalovanému sumu 1 128,86 eur, a teda sa žalovaný na jeho úkor obohatil o sumu 528,86 eur (1 128,86 eur mínus suma poskytnutého úveru 600,- eur).

74. Celkovo bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 872,86 eur (344,- eur + 528,86 eur), ktoré bezdôvodné obohatenie je žalovaný povinný vydať žalobcovi a na ktorú povinnosť súd žalovaného zaviazal.

75. V prípade námietky žalovaného, že bezdôvodné obohatenie vo výške 344,- eur zo Zmluvy č. 1 je ako nárok žalobcu premlčaný, súd uvádza, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkový, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2), teda v danom prípade ide o kombinovanú premlčaciu dobu. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívna premlčacia doba a pre začiatok jej behu sa vyžaduje skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, pričom túto skutočnosť sa oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať, že niekto získal bezdôvodné obohatenie na jeho úkor, a to aspoň v takej výške, že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Naproti tomu, plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného a o bezdôvodnom obohatení na jeho úkor. V zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka objektívna premlčacia doba plynie odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo (R 25/1986, s. 111 ods. 4 a s. 112 ods. 1).

76. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň, kedy skutočne (fakticky) došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia (v danom prípade najskôr dňa 16.07.2014, kedy sa žalobca dozvedel, že žalovaný sa obohatil na jeho úkor o sumu 344,- eur).

77. Vzhľadom na vyššie uvedené ako i tú skutočnosť, že zásada „vigilantius iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa, má súd za to, že žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, že bezdôvodné obohatenie získal žalovaný dozvedel najskôr dňom poslednej splátky zo Zmluvy č. 1, ktorá bola splatná dňa 16.07.2014, od ktorého okamihu začala plynúť tak subjektívna (2-ročná) ako i objektívna (3-ročná) premlčacia doba, ktorá uplynula najskôr dňa 16.07.2017, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 20.02.2017, a preto má súd za to, že nárok na zaplatenie sumy 344,- eur titulom bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 567605203 zo dňa 01.11.2012 premlčaný nie je.

78. Zároveň súd uvádza, že hoci žalovaný vo svojom vyjadrení tvrdil, že pri Zmluve č. 2 žalobca uhradil len sumu 844,80 eur a nie sumu 1 128,86 eur, keďže mu bola poskytnutá zľava za predčasné splatenie úveru vo výške 284,06 eur a z ktorej skutočnosti vyplýva, že bezdôvodným obohatením je len suma 244,80 eur, na preukázanie tohto svojho tvrdenia nepredložil konajúcemu súdu žiaden dôkaz, a preto toto popretie nebolo v zmysle § 151 Civilného sporového poriadku účinné a súd vychádzal pri výške bezdôvodného obohatenia z listinného dôkazu predloženého žalobcom, t.j. z evidencie platieb k Zmluve č. 2, v ktorej bol počiatočný zostatok vo výške 1 128,86 eur a v ktorej evidencii bolo zástupcom žalovaného poznačené, že predmetný úver je celý vyplatený.

79. Okrem toho, podľa názoru súdu sú predmetné zmluvy v časti dohodnutých úrokov neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, keďže žalovaný poskytol žalobcovi sumu 400,- eur pri ročnej úrokovej sadzbe

22,38 % a sumu 600,- eur pri úrokovej sadzbe 24,30 % ročne. Podstatne vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi.

80. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Uvedené konštatoval aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 26.04.2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011, keď uviedol, že neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

81. Podľa primeraných úrokových mier z úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v mesiaci november 2012 (u Zmluvy č. 1) bol pri nových spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 1 - 5 rokov priemerný úrok vo výške 11,42 % p.a., pričom v Zmluve č. 1 bola úroková sadzba 22,38 %, čo predstavuje približne 1,96-násobok (viac ako 100 %) a v mesiaci máj 2015 (u Zmluvy č. 2) bol pri nových spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 1 - 5 rokov priemerný úrok vo výške 9,93 % ročne, pričom v Zmluve č. 2 bola úroková sadzba 24,30 %, čo predstavuje približne 2,45-násobok (viac ako 100 %) priemerných úrokov vybraných oprávnenými subjektmi pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu považoval súd dohodnutú výšku úroku z úveru v rozpore s dobrými mravmi, a teda zmluvy sú v tejto časti neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Aj z tohto dôvodu by preto žalobca nemal nárok požadovať za požičanie finančných prostriedkov odplatu - úrok.

82. V prípade tvrdenia žalovaného, že zmluva č. 1 a č. 2 s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti, Súdny dvor EÚ v spomínanom rozhodnutí vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, judikoval, že článok 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/1948/ES (ďalej len „smernica“) sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súdny dvor EÚ však vo svojom rozhodnutí nepodal výklad zákona o spotrebiteľských úveroch, vykladal smernicu, ktorá nie je priamo aplikovateľným právnym predpisom, naopak z povahy smernice ako prameňa práva vyplýva jej záväznosť len pre členské štáty s ohľadom na ňou sledované ciele. Smernica nie je spôsobilá priamo založiť práva alebo povinnosti v súkromnoprávných vzťahoch medzi subjektmi v členských štátoch. Smerniciam možno priznať v sporoch medzi súkromnými osobami iba nepriamy účinok, ktorý spočíva vo výklade vnútroštátneho práva takým spôsobom, aby bol čo najviac v súlade s dotknutou smernicou, teda tzv. eurokonformným výkladom. Aj nepriamy účinok smerníc je však obmedzený skutočnosťou, že súdy sú viazané zákonom a ich výklad záväzných normatívnych právnych aktov nesmie byť contra legem, teda v rozpore s ich znením. Preto pokiaľ zákon explicitne uvádza, že nedodržanie určitej zmluvnej náležitosti má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd ani eurokonformným výkladom tohto ustanovenia nemôže prísť k opačnému záveru.

83. Pokiaľ by aj hypoteticky existoval určitý rozpor medzi § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a čl. 23 smernice (čo vnútroštátny súd členského štátu nie je oprávnený záväzne vysloviť), súd zastáva názor, že v prípade absencie uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zákonná sankcia v podobe bezúročnosti a bez poplatkovosti spotrebiteľského úveru prípustná aj vzhľadom na právny názor Súdneho dvora EÚ. Článok 23 posledná veta smernice uvádza, že ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Zjavne s odkazom na túto vetu Súdny dvor EÚ zastáva názor, že sankcia bezúročnosti a bez poplatkovosti spotrebiteľského úveru pri nedodržaní určitej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je opodstatnená, pokiaľ ide o okolnosť,

ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Termín konečnej splatnosti úveru je jednoznačne taká okolnosť, ktorá má podstatný význam pre schopnosť spotrebiteľa posúdiť (rozpoznať) v celosti rozsah záväzku, do ktorého vstupuje.

84. Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bírovej (C-4215) zo dňa 09.11.2016 sa primárne zaoberal ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda povinnosťou dodávateľa uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

85. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa domáhal i určenia neplatnosti oboch zmlúv a určenia, že zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov, súd skúmal aj prípustnosť uvedenej žaloby v zmysle § 137 Civilného sporového poriadku.

86. Je nepochybné, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami a určenie existencie právnej skutočnosti, v danom prípade určenie neplatnosti právneho úkonu - Zmluvy č. 1 a Zmluvy č. 2 - je podľa § 137 písm. d) CSP prípustné iba za predpokladu, že tak vyplýva z osobitného predpisu, najmä hmotného práva (napríklad Zákonník práce - neplatnosť skončenia pracovného pomeru, Občiansky zákonník - odporovateľnosť právnych úkonov, zákon o dobrovoľných dražbách - určenie neplatnosti dražby a podobne). Právo žalobcu domáhať sa neplatnosti právnych úkonov odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav a takéto právo nevyplýva zo žiadneho osobitného právneho predpisu, a preto súd dospel k záveru, že takéto žaloba je v zmysle CSP neprípustná. Na základe uvedeného potom súd žalobu čo do určenia neplatnosti Zmluvy č.1 a Zmluvy č. 2 zamietol.

87. Pokiaľ ide o určenie, že Zmluva č. 1 a Zmluva č. 2 sú bezúročné a bez poplatkov, v tomto prípade ide o určovací žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP a súd musel skúmať naliehavý právny záujem žalobcu na takomto určení. Žalobca má v zásade naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené, za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Naliehavý právny záujem však absentuje, ak má žalobca možnosť žalovať na splnenie povinnosti, teda v prípade, že tvrdené právo už nie je v štádiu neistoty alebo ohrozenia, ale kedy už došlo k jeho porušeniu. Keďže je nepochybné, že žalobca sa domáha v danom konaní aj splnenia povinnosti, teda vydania bezdôvodného obohatenia, má súd za to, že v zmysle uvedeného neexistuje u žalobcu naliehavý právny záujem na určení, že zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov, keďže túto otázku si súd predbežne posúdi pri posudzovaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Preto súd zamietol žalobu aj v časti určenia, že Zmluva č. 1 a Zmluva č. 2 sú bezúročné a bez poplatkov.

88. Žalobca sa ďalej domáhal vydania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100,- eur, avšak po prejednaní veci dospel k záveru, že žalobu v tejto časti je potrebné zamietnuť.

89. Pod uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba rozumieť konkrétne žalovateľné právo, teda nárok, ktorý vyplýva z porušenia práv na ochranu spotrebiteľov, resp. z porušenia povinností určených na ochranu spotrebiteľov dodávateľmi. Právo na primerané zadosťučinenie vzniká na základe právnej skutočnosti, ktorou je zákon (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.), ak sú splnené podmienky stanovené zákonom a týmito podmienkami sú: za a) spotrebiteľ aktívne ako žalobca uplatní na súde porušenie práv a povinností určených na jeho ochranu proti porušiteľovi a za b) že je úspešný, pričom o úspechu sa dá uvažovať iba vtedy, ak je o tom právoplatne rozhodnuté. Kým tieto podmienky nie sú splnené, žiadne právo, žalovateľný nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je.

90. Vzhľadom k tomu, že predmetný rozsudok o uložení povinnosti žalovanému vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie ešte nenadobudol právoplatnosť, nemožno zatiaľ konštatovať, že žalobca úspešne uplatnil ako spotrebiteľ proti porušiteľovi porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

91. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol neúspešný v časti o určenie neplatnosti zmlúv, v časti o určenie, že zmluvy sú

bezúročné a bez poplatkov ako i v časti priznania finančného zadosťučinenia a úspešný v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, má súd za to, že pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného je približne rovnaký, a preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).